

Albina

Revista Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: G. Coșbuc, Cântec. — Angelina S. Leonte, Religionea la diferite popoare. — Dimitrie Arăreanu, Societățile cooperative. — Lac pentru galoși. — Gr. Teodossiu, Viermii intestinali. — Ștefan C. Hepites, Rupere de nori la Cara-Omer în Dobrogea. — T., Urzica. — Al. Vintilescu, Crescerea viermilor de mătase. — Al. C. Popescu-Spătărei, Omul și scorpia. — I. E. Mihăescu, De-ale agriculturii. — V. Munteanu, Cercurile culturale. — Ion Georgescu, Luțerna. — O nouă societate. — P. V. Salviu, Cunoștințele folositoare. — Pe un sloiș de gheață — Conferințe populare. — Distrugerea ploșnițelor. — Calendarul Legumelor. — Gunoii pentru florile din vase. — Un răspuns. — De la sate. — Cronica săptămânii. — Bibliografia. — Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Apoline (Sorele, precedat de aurora și însoțit de cortegiul său divin cucerind spațiul spre a răspândi lumină, după credința mitologică a Grecilor și a Romanilor. — Viermii de mătase. — Un palat de gheață construit în timpul carnavalului în Montreco, oraș în Canada (America). — Primăvara.

PURNISORUL CURȚII

RECOMPENSE OBTINUTE:

- 4 Diplome de onoare
- 19 Medalii de aur
- 1 Grand Prix
- 1 Afară de concurs

MEMBRU JURIULUI

Medalie de argint la Exp.

Univers. Paris 1900.

Cea mai mare recompensă decernată conservelor străine.

FABRICA DE CONSERVE STAICOVICI

Ca și în anii trecuți vă oferă anul acesta produsele sale de legume, precum: **Mazăre, Fasole, Bame, Ghiveci, Pătlașele vinete, Fasole țucăra și Ardei copti** în cutie de $\frac{1}{2}$ kilo cu prețul de **Lei 5,75, colecția de 10 outii, din care voiți să alegeți. Transportul gratis pînă la gara sau comuna D-văstră. Plata în ramburs.**

Fiind siguri că în tot-d'a-una ați fost mulțumiți de calitate și preț, avem speranța că și anul acesta ne veți onora cu comanda D-văstre, mai cu seamă că anul acesta am redus prețurile cu 12% în raport cu anul trecut.

Comandele se adresează

București.

D. STAICOVICI

Strada Regală, 11.

MICA PUBLICITATE

Moșnenii Valenii și Runcenii aduc prin publicitate mulțumirile lor d-lui Inginer Ion Balaș din Câmpu-Lung, pentru modul cinstit și conștiincios cum d-sa a sciut să-și scotă din îndevălmășie, după moșiile lor; unde trei rinduri de Hortarnicii aduși înaintea d-sale nu au putut face nimic.

Casa de schimb „Mercurul Român“

Michail El. Nachmias

București, Str. Smărdan No. 11

Cumpără și vinde titluri streine și Române

Ori-cine pôte cere un număr de probă al diarului „Mercurul Român“ revistă financiară și de trageri la sortă, tot-felul de Bonuri și Obligațiuni cu prime (Lozuri) Române și streine.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cetrocenii, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

Pentru învățătorii au apărut Metodologiile Religiei, Cântului, Gimnasticii etc. Planuri pentru toate lecțiile. Metodologia generală, Resumatul Pedagogiei Compayré. Prețul fiecăreia un leu. La librării și Administr. Școlii primare str. Berzei 115 unde se mai află *Prevestiri de fericire. Ce trebuie să faci, ce să nu faci sau Arta d'a fi fericit.* Traducere din francezese. Prețui 1,50. Pentru abonații revistei *Albinei* 1 leu.

C E R E S

Societate cooperativă de agricultură

București

3, Strada Țarageorgevicii, 3.

Mijlocese vinderea de cereale și orii și ce alte produse agricole... Furnisază pluguri, grăpi, pulverisătoare și tot felul de instrumente agricole. Instalează uscătorii de fructe, procurând aparatele trebuincioase acestei industrii... Furnisază vițe americane altoite, pomi roditori și ori-ce felde semințe.

În vederea semănăturilor de primăvară, procură semințe bune și eftine de plante de nutreț, lucernă, trifoi, semințe de zarzavaturi, etc.

Prețurile miței și marfa garantată, sub controlul stațiunii agronomice din București. După cerere se pot trimite probe.

C A N T E C

Româneşce-aşà a fost,
 Să te 'nduri, după putere,
 Să fii bun cu cel ce-ţi cere
 Milă şi-adăpost!

Doine din caval să cânti
 Cum te 'nvaţă 'n codri vîntul;
 Când e horă 'n sat, pămîntul
 Vesel să-l frămînti.

Româneşce-aşà a fost,
 Nen durat să dai din cote
 Când duşmanul vorbă-ţi scoţe
 Că eşti slab şi prost!

Când vrăşmaşii vin sumeţi
 Să ne calce scumpa ţară,
 Tu-î isbesci şi-î da-î afară,
 Mînte să-î înveţi.

Româneşce-aşà a fost—
 Scim şi noi ce se cuvine
 Şi 'mpărţim şi rău şi bine
 Cum e mai cu rost!

G. Coşbuc.

Religiunea la diferitele popóre (1).

oți cari au studiat viața popórelor ne spun că nu există popor fără religiuine; simțul religios însă care e înăscut în ori-ce om, se manifestă în diferite moduri după gradul de civilisațiune al individului și-al popórelor.

Unii ómení, unele némuri cred în mai mulți Dumneđei; alții într'un singur. Ori-ce fel de credință în mai mulți Dumneđei s'a numit de către învățați politeism. Credințele în un singur se dice monoteism.

Păgânismul are diferite forme.

1. Fetișismul. Acesta este cea mai de jos tréptă a religiuinii. Tot ceea-ce impresionează în mod viu pe sălbatic devine pentru el o Dumneđeire sau locuința unei Dumneđeiri. Fetișismul, este și astă-dí răspîndit la negri, la deyaçi (indigeni de pe insula Borneo) și la ostiaçi (locuitori din Siberia, guvernamentul Tobolsk și Tomsk). Numele de fetișism vine de la vorba Portugeză fetisso adică: obiect de vrajă.

2. Cultul naturei, adică închinarea la obiecte din natură sau la puterile naturei. El cuprinde:

a) Cultul pietrelor, care îl găsim deja în timpurile străvechi. De acest cult ține și închinarea la deluri și munți.

b) Cultul pomilor și pădurilor: Freamătul frunzelor, trosnetul copacilor din pădure, liniștea misterioasă a codrilor, toate aceste au impresionat viu pe om și au deșteptat în el ilusia că s'ar găsi în fața unei divinități.

Cultul pomilor, care în vechime eră răspîndit peste tot pământul, ađi nu se mai găsește de cât la unii locuitori din India, din nordul Asiei și la Peile roșii din America.

c) Cultul animalelor. Intre toate animalele, mai adorați au fost șerpii, mai cu sémă în India, unde și ađi încă sînt adorați de către Brachmani, șerpil Cobra, numiți și șerpil cu ochelari; tot în India sînt considerate ca animale sfinte taurul și vaca; un locuitor drept credincios, consideră baliga acestor animale ca cel mai bun mijloc contra tuturor necurățeniilor de cari ei se tem așa de mult.

d) Cultul apelor și al isvórelor. Apa curgătoare eră considerată ca sfință la Persani și la locuitorii din India.

e) Cultul Sorelui, Lunei și al stelelor, răspîndit la Mongolii din Asia de Nord, la Chinezi și la câte-va triburi ale Peilor-roșii.

3. Chamanismul. Acest cult se bazéază pe ideia greșită, că omul se póte pune în relațiune cu puteri nevedute și că le póte stăpáni, cu ajutorul unor acte simbolice și a unor vorbe misterioase, ce le pronunță mai ales vrăjitorii așa numiți Chamaní.

4. Brahmanismul, răspîndit în India: După Brahmani există 3 Deí: Vișnu (conservatorul lumei) Siva (destructorul) și Brahma

(1) După dr. Michael Geistbeck.

(creatorul și începutul tuturor lucrurilor) toți trei formeză o singură divinitate așa numită Trimurtii.

5. **Buddhismul:** răspândit mai cu seamă în Indochina și în archi-

Apoline (Sórele), precedat de auroră și însoțit de cortegiul său divin cureeră spațiul spre a răspândi lumina, după credința mitologică a Grecilor și a Romanilor.

pelagul Malaes, de asemeni în China și în Japonia. Și Buddhismul admite țeitățile Brahmanismului, dar lucrul principal în această religie este morala.

6. **Parsismul.** Această religiune admite că în univers, sînt două

spirite superioare opuse; unul dătător de viață (Ormuzd), cel-l'alt destructor al vieții (Achriman). Aceste două spirite sînt în veșnică luptă, care luptă tot-d'auna se termină cu izbînda binelui. Fondatorul acestei religiuni este Zoroastru. În doctrinele lui Zoroastru însă nu găsim această împărțire în Ormuzd și Achriman. După Zoroastru, ființa supremă întrunește în sine 2 spirite: un spirit alb sau sfînt și unul întunecat sau rău; în decursul timpului însă s'a modificat această doctrină.

Un fapt curios este lipsa de respect, ce o găsim la multe din popoarele păgâne față de deii lor. Păgânul aruncă, bate, cîrtește pe idolul său dacă nu-i împlinesce dorința. Așa spre exemplu negrul din Guineia, își bate idolul dacă nu-i ascultă rugăciunea și-l ascunde sub haină, cînd vrea să nu vadă, ce face.

Monoteismul cuprinde: Judaismul, Creștinismul și Islamismul sau Mahomedanismul.

a) **Judaismul.** Rolul acestei religiuni întemeată de Moise a fost de a consolida și a conserva credința religioasă a strămoșilor omenirii, de aceea Providența a destinat poporului Judeu ca locuință o țară cuprinsă numai între mări și pustii și a izolat astfel poporul, ferindu-l de contactul cu popoarele păgâne. Și faptul că pămîntul nu era prea bogat în producțiuni a contribuit la conservarea credinței. Judaismul este așî răspîdit peste tot globul, acest popor ne mai avînd o țară.

b) **Creștinismul,** este cea mai superioară dintre toate religiunile. Omenirea n'a ajuns la creștinism prin o evoluțiune gradată, ci după ce terenul a fost în de-ajuns de pregătit prin Judaism; omenirea a primit Creștinismul prin revelațiunea divină în persoana lui Isus Christos. Pentru Creștinism nu există marginile naturii și ale naționalității, de aceea el este religiunea lumii.

Creștinismul este răspîdit peste tot globul și câștigă din ce în ce mai mult teren prin misionari, cari duc religiunea lui Isus Christos în toate părțile lumii.

Diferitele forme ale creștinismului sînt: Catholicismul, Ortodoxismul și Protestantismul.

c) **Islamismul:** Această religiune încercă să aducă în legătură judaismul și creștinismul cu credința străveche a popoarelor semitice. Fondatorul acestei religiuni a fost Mahomet la 632 după Christos. Cele cinci puncte principale din religiunea islamismului sînt: 1) Credința într'un singur Dumnezeu nevădit și în trimesul său Mohamet, 2) rugăciunea, 3) postul, 4) milostenia și 5-lea) un pelerinagiu la locurile sfinte (Mecca).

Rîsplata pentru împlinirea acestor datorii este paradisul; dar fericirea care-l așteaptă pe Mahomedan în paradis este tot o fericire pămîntescă. Cea mai sigură cale pentru a ajunge la paradis este mîrtea pentru credință; de aci se esplică fanatismul cel mare al mahomedanilor, cari au căutat să răspîndescă religiunea lor mai mult prin sabie de cît prin apostolat.

Angelina S. Leonte.

Institutóre.

A lucră fără de gîndire, este a plecă în călătorie fără lucrurile trebuitoré.

Societățile cooperative (1).

Societ. cooperative de producțiune.

Le n'au avut așa mare succes ca societățile cooperative de consumațiune; acesta din cauză că în asemenea societăți cooperative se cer din partea asociaților, cari iaă locul întreprinzătorului, calități cari nu se pot găsi des la simplii lucrători cari se unesc pentru producerea în comun a diferitelor obiecte.

Așa, între altele :

1. Muncitorilor le lipsese educațiunea economică, din care cauză cu greu se vor găsi printre ei oameni destul de destoinici pentru conducerea unei întreprinderi industriale orecare; iar pe de altă parte, neînțelegerile vor fi dese între asociați, chiar în cazul când se vor găsi printre ei oameni capabili, acesta din cauza gelosiei, tendința către o perfectă egalitate fiind prea mare. Cu alte cuvinte lucrătorilor le lipsește în asemenea societăți disciplina morală care să înlocuiască disciplina izolată la care sînt supuși în fabrici.

2. Este greu ca simplii lucrători să dispună de capitalurile trebuitoare marilor întreprinderi industriale. Acest rău se poate îndrepta însă, împrumutându-se asemenea societăți cooperative, de la vre-o societate cooperativă de credit mutual sau de la una de consumațiune, cari dispun de capitaluri mari.

3. Este greu ca de la începutul existenței unei asemenea societăți cooperative, lucrătorii să aibă puterea de a suferi lipsurile și de a lucra numai ca societari, fără salariu sigur.

Primele societăți cooperative de producțiune au fost înființate în Franța, de către Buchez, în 1832 și 1834, dar n'au dat rezultate satisfăcătoare.

Soc. cooperative de credit mutual sau Băncile populare.

Schultze, deputat în camera Prusiană, a înființat în Germania, în 1849, o bancă populară al cărui fond se compunea dintr'o taxă de admitere și o cotisație plătită lunar, pînă la completarea vîrsămîntului unei anumite sume, precum și din depuneri facultative, cari dau dreptul la o parte din dividende. Fie-care societar are dreptul de a se pute împrumuta de la bancă în marginile sumei ce are depusă, iar dacă suma de care are nevoie este mai mare de cât suma depusă, atunci se cere garanția specială a unuia sau mai multor societari cu al căror capital să se pîtă acoperi suma împrumutată când împrumutul nu voește sau nu poate achita datoria.

La 1890, numărul băncilor populare de credit și economie eră de 3.910 în Germania.

(1) Veđi No. 24.

În Italia, băncile populare s'au răspândit foarte mult. Între altele, banca din Milan, a ajuns la o dezvoltare uimitoare, căci de unde la constituire, întregul ei capital consta din 700 lei, astăzi această bancă are capital de milioane și localul în care este așezată este un palat mareț.

Curentul de cooperațiune a pătruns, și cu mult succes, și la noi în țară. Într'adevăr, de câți-vă ani s'au înființat societăți cooperative în diferite orașe ale țării. Așa avem: a) Brutăria cooperativă «Viața», Băcănia cooperativă «Mercur», Lăptăria cooperativă, Măcelăria cooperativă, etc., acestea ca societăți cooperative de consumațiune; b) societatea cooperativă a maiștrilor constructori din România, ca societate cooperativă de producțiune; și c) Banca «Speranța», Banca populară din Pitești, Banca poporului din București, etc., ca societăți cooperative de credit mutual sau bănci populare.

Să nu se dică că moda, obiceiul Românilor de a imita tot ce există în occident, a contribuit la pătrunderea la noi în țară a curentului de cooperațiune, căci cine știe modul cum consumatorii sînt speculați la noi de unii comercianți fără scrupule, dar mai cu seamă de unii străini doritori de a se îmbogăți în paguba țării noastre prea mult ospitalieră, nu poate de cât să susție alături de noi că asemenea societăți corespund unei adevărate nevoi și sînt chemate să vie în ajutorul consumatorilor. Depinde însă numai de noi, iubiți cititori, să încurajăm societățile cooperative, de la propășirea și succesul cărora, depinde mai buna noastră stare economică și deci chiar emanciparea de sub jugul speculatorilor străini (1).

Dimitrie Artăreanu.

Avocat.

LAC PENTRU GALOȘI

Se topesce mai întâiu, la foc, 150 grame de cauciuc în 250 grame de ulei de terebentină; apoi se adaogă încă 200 grame colofoniu (sacâz de vióră), și pe urmă 40 grame de cărbune de fum. Cu acest amestec, galoșii, ca și orî-ce încălțăminte de cauciuc capătă un lustru frumos și trainic.

(1) Într'un număr viitor voiți arată modul cum erau organizate breslele în România și rolul lor de apărători în contra străinilor pe calea economică.

În ceea-ce privesce modul de constituire al societăților cooperative, propagatorii cari vor fi reușit să convingă pe cei din cercul lor de a se asocia pentru realizarea unuia din scopurile arătate mai sus, se pot adresa la autorul acestui articol: Dim. Artăreanu, avocat, strada Silvestru No. 32, București.

Viermiî intestinali.

int 6meni și animale, cari au în trupul lor felurite n6muri de viermi. Multe din aceste viet6ti tr6esc în mațe, și de aceea se și chiam6 *viermi intestinali*. Mulți le mai dic și *viermi parasiți* fiind-c6, las6 c6 tr6esc în alte animale, dar se și hr6nesc din sucurile și din trupul acestora.

Intre viermiî intestinali sint: viermele lat sau panglica, limbricii și oxiurile, cari pot aduce turbur6ri mai mari sau mai mici.

Vom vorbi de fie-care din ei, ar6t6nd cum sint, din ce pricin6 intr6 în trupul nostru, cum se înmulțesc, ce rele și cam ce turbur6ri aduc ei și cum pot fi dat6 afar6.

1. *Viermile lat sau panglica* (cord6ua) cresce lung de la doi pîn6 la opt metri. Are capul mic și rotund. Pe vîrfului are o sug6toare cu dou6 c6rlige tari, iar pe margini patru ventuze. Cu c6rligele și cu ventuzele, panglica se prinde de p6reții mațului. De cap se ține un șir de inele, cari se m6resc cu c6t sint mai departe de cap. Ori-cine se p6te întreb6: Cum acest vierme p6trunde în trupul omului? Nu cum-va se face acolo, f6r6 nici o pricin6?

Iat6 care este adev6rul:

Sint de pild6 porci, cari s'au hr6nit cu tot felul de necur6țeni, aflate pe lîng6 cas6, pe drum, etc.

În necur6țeni, se afl6 și inele de panglic6, pline cu ou6, și eșite vre-odat6 din om.

Porcul p6te înghiți acele ou6, care apoi sint clocite în stomacul lui. Ele se prefac în pu6 mici, cari au c6te 6 c6rlige. Cu c6rligele iși fac loc prin p6reții stomacului și p6trunde în s6nge. Puii se opresc în mușchii diafragmei (1), ai c6stelor, în mușchii pulpelor, în mușchiuleț, ba chiar și la friul limbei. Acolo le cad c6rligele și apoi ei se preschimb6 într'o b6șicuț6 ca un bob de linte sau de m6z6riche, de col6re transparent6 sau albicioș6. 6menii v6d în carnea de porc aceste b6șicuțe pe care ei le și chiam6 linte, m6z6riche sau *cisterisc*. Ba ei dic c6rni, care cuprinde asemenea b6șici, și carne spurcat6. Fiind-c6 mulți se feresc de ea, m6celarii caut6 s'o curețe cu vîrfului cuțitului de lîni, care totuși las6 nisece g6urele în locul lor.

Aceste lîni, m6z6richi sau cisteriscuri nu sint de c6t chiar pu6 de panglic6. Și în adev6r c6 aș6 e; c6ci cei cari i-au

(1) Diafragma este un mușchiu lat, pus de-acurmezișul corpului, între coșul pieptului și p6ntece.

vădut de aprópe spun că au cap de panglică cu sugătoare, cârlige și ventuze.

Când ómenii mănâncă carne cu cisterisc sau linte, capetă panglică. Carnea se mistuesce, iar mazăricea rămânând slobodă în mațul subțire, se preface în panglică. Sînt felurite soiuri de panglici, după felul animalelor: panglici de boú, de óie, de pesce. Ele trec în acelaș chip în corpul omului, și-î pricinuesc mult rău.

Cel care are panglică, ajunge cu vremea ca o stafie: slab, abătut, fără putere, galben ca turta de cêră și cu felurite turburări ale organelor. Cel cu panglică se simte fôrte rău obosit, cu cârcei de stomac, cu simțiri neplăcute în tot trupul, cu grêță, vêrsături, amețeli, nu mistue bine. Cu tóte astea cel mai bun mijloc de a recunósce cine-và că are panglică este când a băgat de sémă că scóte din inelele ei. Sînt doctorii anumite, ce se pot da de la orî-care spițerie pentru facerea panglicei.

Spre a ne ferî de a cãpêtà panglică, trebuie să frigem sau să fierbem fôrte bine carnea de porc. Alt-fel putem fôrte lesne s'o pãtim.

2. *Trichina* este un vierme fôrte mic, așa de mic că se vede bine numai cu o uneltă măritóre, ce se ăice *microscop*.

Trichina își alege ca loc de traiú mai ales muschii animalelor. Acolo trãesc încolăcită și închisă într'o bêsică ăisă *capsulă*. Așà se găsesce de obiceiú în carnea șobolanilor. Intâmplându-se ca aceștia să móră și să fie mâncați de porci, capsula trichinei se sparge înăuntru corpului. *Trichina* ese și crescênd mare, face puî. Puii de trichină fiind fôrte mici, trec prin mațe în sânge și intră în mușchi. Și vorba aceea: după cum e mama așa e și fata. Puii se închid iarășî în capsule, îndată ce porcii sînt tăiați, și se încolăcesc împrejur. Lor nu le pasă de fel de sãrãtură, de afumarea sau de încãldirea cãrni.

Omul, care a mănecat carne de porc cu trichină încã vie, se îmbolnãvesce de *trichinosă*, o bôlă omorítóre. Din fericire pentru țara nóstră, la noi nu se află acéstă bôlă, de alt-fel răspândită prin țara nemțescă și prin țările Americei de Miază Nópte. Spun în trecăt că în potriua bólei aduse de trichină nu s'a găsit încã lécul, și de aceea este și mai de temut.

3. *Limbriciú* sémênă cu rîmele, de și cresc mai mari și au o colóre mai deschisă. Trãesc în mațele și une orî și în stomacul omului, cu deosebire la copii. Acești viermi au la cap trei bulbucături, în mijlocul cãrora se află gura.

Limbriciú se înmulțesc din ouë. Se crede însă că mai nainte de a fi pãtruns în mațele omului, ouële trebuie să fi trecut prin trupul altui animal. S'a făcut încercarea și s'a vădut că dacã ouële limbricilor se înghit de la început de copii, nu se clocesc și nu se fac puî. Ouële se găsesc risipite pe legumele verđi, pe salade, pe póme și în ape curgătoare sau

de puț, de sigur aduse de la limbriciii trăiți în trupul animalelor.

Partea femească a limbricilor e foarte oătore. O singură femeie pôte oua pînă la 64 milioane de ouă.

Limbriciii se ivesc în mare număr mai ales la copiii slabi și la cei scrofuloși. Totuși acesta nu e o regulă pentru tótă lumea. Cine are limbrici, are de obicei mult scuipat, dimineța pe nemâncate; limba îi e încărcată, obrazul se face dese ori palid; pupilele ochilor se măresc, are colici și chiar vërsături, pântecul umflat, când are poftă de mâncare, când de loc. Are și turburări de ale nervilor. Adesea ori copiii scot câte unul pe gură sau îl fac.

Spre a ne feri de limbrici, e bine să spălăm în multe ape verdețurile, cari se mănâncă crude, și să ne ferim de apa de puț de prin vecinătatea grajdurilor, privăților, etc. Cel ce face des limbrici e bine să ducă un traiu bun, să locuiască într'un loc uscat, să bea apă curată sau fiartă și răcită, și să ia lécul cunoscut.

Când bănuim că în trupul nostru s'aũ ivit limbrici, cel mai bun léc e limbricarița, care îi omórá. Se găsește la ori-ce spițerie. Se dá apoi o doftorie de eșire afară, care ajută la scóterea din trup a limbricilor.

4. *Oxiurile* sînt viermi foarte subțiri, cari de asemenea trăsesc în mațe și mai ales în cel gros. Ei se ivesc ca și limbriciii din ouăle înghițite de om odată cu verdețurile, legumele, pómele, pe cari se găsesc. Scápăm de oxidurii spălând bine verdețurile ce le mănncăm crude și luând lécuri doftoricesci scoțátore de viermi.

Grig. Teodossiu

Rupere de nori la Cara-Omer în Đdbrogea.

Furtuna, care a avut loc la Cara-Omer în ziua de 17 August st. n. 1900, a fost extra-ordinară prin vijelia și prin abundența ploii ce a însoțit-o. Fulgere și tunete puternice s'aũ observat aprópe în tóte direcțiunile de la 7 și jumătate ore dimineța pînă după ora 1 p. m. Pe o durată de 2 minute, la 11 ore și jumătate, a cădut și puțină grindină, ca bobul de mazăre. Furtuna a dispărut în direcțiunea S. E.

Ploia a început să cadă în torente de la 8 ore și s'a menținut pînă la prânz, dând, în acest interval de 4 ore, enorma cantitate de 320 milimetri de apă. Valea ce duce de la pichetul 42 prin satele Cadichioi, Valala, Chiragi și Sarighiol pînă în lacul Mangalia, care comunică cu Marea, și care are o lărgime de 60 la 80 metri, a fost acoperită cu apă pe o înălțime de 6 la 8 metri.

Pagubele aũ fost foarte mari. S'aũ dărâmat case, magasi, grajduri, oficiul poștal din Cara-Omer și o prăvălie din satul Chiragi.

S'au înecat vite mari și mici, cari erau la pășune și chiar din cele înhămate; ele au fost târîte de curent pînă la lacul Mangalia. Curentul a luat casele ce erau construite pe vale, pluguri, o mașină de secerat, borone, târnace, scripetele fântânilor, căpițe de bucate, etc., târîndu-le în lacul Mangalia, distanță de 30 kilometri. S'au potmolit locuințe și semănături, stâlpii de telegraf au fost scoși din pămînt și puțurile au fost inundate. Locuitorii foarte bătrâni spun că nu li s'a întâmplat să vadă o asemenea ploae în aceste locuri. Relațiunea de mai sus este dată după rapoartele primarilor din comunele Cara-Omer și Chiragi și mai ales din raportul brigadierului silvic Roșogă, observatorul stațiunii noastre udometrice de la pepiniera din Cara-Omer.

În memoriul nostru, *Regimul pluviometric al României* (1), am arătat că cea mai abundentă ploae în curs de 4 ore, cunoscută la noi, a fost de 0,33 m.m. pe minut. Plœa de la Cara-Omer întrece cu mult pe acêsta, căci ea a dat 1,33 m.m. pe minut. O asemenea intensitate, pe o durată de 4 ore, este într'adevăr excesivă.

Nici odată pînă acum, de cînd se fac observațiuni meteorologice la noi, nu s'au adunat 320 milimetri de apă într'o zi. Nu știu dacã o asemenea cantitate de apă se va fi adunat vre-o dată în 4 ore într'o localitate ore-care din Europa. Mă îndoesc.

Este însă sigur, că o ploae de 10.2 milimetri pe minut în curs

(1) *Analele Academiei Române*, Tom. XXII Mem riile Secțiunii Științifice.

de 20 minute, atât cât a dat ploia de 204.6 milimetri ce a căzut în 20 de minute, la 7 Iulie 1889, la Curtea-de-Argeș, și care a fost raportată în menționata noastră lucrare, n'a fost nicăeri în-trecută pe continentul nostru.

Ștefan C. Hepites.

Membru corespondent al Academiei Române.

URZICA

Cine nu cunoște această plantă? Pe lângă toate gardurile, prin locurile sterpe, prin livezi și prin grădini găsim urzica. Această plantă care îți produce usturime și mâncărime dacă îți atinge pielea, fiartă însă și gătită este o mâncare plăcută și sănătoasă. În știință ea se numește „*urtica dioica*“

Sîntem în primă-vară, adică tocmai în timpul când urzicile au început a se arăta. Deși cu toții cunoștem urzica, totuși puținii cunosc cât de folositoare este această plantă pentru sănătate.

Proprietatea ei de a înțepa este datorită unor perișori găuriți așezați pe frunze care comunică cu o mică besciucă aflată la baza lor, care este plină cu o zémă caustică producătoare de mâncărime și usturime dacă vine în atingere cu pielea omului.

D-rul Agner de Stockholm a constatat că urzica conține o mare cantitate de fier și tanin și prin urmare este foarte folositoare pentru vindecarea bôlelor provenite din lipsa de sânge sau din stricarea lui.

Sucul de urzică în dosă de 50—150 grame pe zi, luat mai multe zile de-arîndul, este un bun remediu contra hemoragiilor și a diareiei.

Extractul de urzică în dosă de 50 centigrame pe zi este în-trebuințat cu folos în contra bôlelor de piele ca: herpes, eczema, coși, pistrui, etc.

Zéma de urzică este asemenea foarte bună pentru spălatul rănilor și bubelor.

Céiul de urzică este un remediu neprețuit pentru curățirea sîngelui, mai cu sémă acum primăvara.

Dăm aici modul facerei și întrebuițării céiului de urzică. Se ia doi pumni buni de foi de urzică, se pun într'un litru de apă, și apoi să fierbe pînă ce rămâne aproape pe jumătate, se lasă să se răcească și în sic-care diminuează se ia câte un păhăruț de 25 grame în primele 4 zile, sporindu-se dosa pînă la 100 grame. Acest ceai e bun chiar pentru bóla numită *gula*.

Urzica gătită ca mâncare, pe lângă că este gustosă, dar e și folositoare sănătății.

Să profităm dar de acest leac pe care Dumnezeu ni l-a dăruit pentru vindecarea multor bóle.

2.

Crescerea viermilor de mătase (1).

Etatea I.

Acastă etate incepe de la învierea viermilor de mătase (larvei) din ouele lor, și ține cinci zile, pînă cînd viermii încep să devie berci și să-și schimbe pentru prima oară pielea. Indată ce au început să iasă din ou, trebuie să le dăm hrana necesară și anume frunze de dud. Inșă acestea nu li se dau întregi, fiind-că fălcile viermilor nu sînt așa de puternice, ca să le pôtă mîncă și din acastă cauză sînt mulți viermuși, cari mor de fîme mai cu sémă la început. E bine ca frunzele să le tocăm cu

Viermi de mătase.

un cuțit curat, și atunci vom vedé că toți viermușii mîncă mai bine, de cât atunci cînd frunzele sînt întregi. Frunzele ce dăm viermilor, nu trebuie să aibă apă pe ele; iar cel ce le culege trebuie să se spele bine pe mâini, căci numai ast-fel putem cresce viermii sîntoși.

Sărurile sînt otrăvurile cele mai puternice pentru viermii de mătase. Se recomandă crescătorilor, să culegă frunza de dud sêra mai nainte de asfințitul sôrelui, căci atunci nu are apă. Cînd se întâmplă ca frunza să aibă apă din cauza ploii, atunci se culege cu crăcuțe cu tot, cari se scutură, se lasă puțin să se sbicescă și după ce s'au sbicit bine de apă, se culege frunza și se dă viermilor să o mîncă. Frunza culésă de sêra, să se păstreze pînă a doua-zi într'un loc aerisit și așternută suptîre ca să nu se strice, pe o masă sau o cîrpă curată. In acastă vîrstă, viermilor trebuie să le dăm mîncare de 8 orî in timp de o zi și o nôpte.

Se recomandă crescătorilor, ca mîncarea să fie cât mai dêsă și mai puțină.

(1) Veđi No. 22 și 23.

În timpul cât ține această etate, temperatura să se menție între 16—19 grade Reaumur.

Etatea II.

După terminarea etății întâiu se face priminirea amănunțită a viermilor: se aruncă afară de pe paturi frunza rămasă nemâncată, precum și escrementele viermilor.

Primenirea se face prin ajutorul unui carton suptire găurit (mărimea unei găuri să fie cam de 3 — 5 milimetri). Acest carton se pune de-asupra viermilor și peste el se pune frunză. Viermii simțind frunza, se sue prin acele găuri ca să mănânce. Se ridică cartonul cu viermii și se pun pe alte paturi curate, căutând ai mai rări, fiind mai mari.

Etatea a doua, începe de la prima schimbare a pielei și ține patru zile, pînă la o nouă schimbare a pielei.

În această etate, pe lângă regulele arătate la prima etate, apoi e bine ca frunza să se tóce puțin mai mare, iar temperatura să fie scăđută cu un grad, adică să fie între 16—18 R.

Etatea III.

După terminarea etății a doua, viermii trebuiesc primeniți foarte bine. Să avem în vedere ca primenirea să se facă în fie-care ți, fiind-că curățenia ajută foarte mult la creșterea viermilor.

Primenirea se face la etatea a treia, orî cu ajutorul frunzelor de dud, orî cu cartóne suptiri găurite ceva mai mult, ca la etatea a doua.

Viermilor nu li se mai dá frunza tocată. Această etate ține șese zile. În acest timp se dá mâncare viermilor din ce în ce mai multă, pînă la a patra ți, când începem să le dăm mâncare mai puțină, mergend iarășî descrescend treptat, pînă când viermii își lepădă pielea, adică pînă în țiua a șesea. După această vîrstă, ei par mai mari; iar perisorii ce-i avé pe corp, aprópe nu se mai observă și când mănâncă fac un fel de sgomot. Temperatura să se mențină între 16—18 grade și să se aibă în vedere tóte regulele de la etatea întâia.

Etatea IV.

În această etate, trebuie ca temperatura să se ridice de la 18 la 19 grade R. Viermii trebuiesc primeniți în fie-care

di, rărindu-se pe cât se pôte. Modul de primenire și mutare este tot ca cel arătat la etatea III-a. Acastă etate ține 7 zile. Viermii fiind mai mari au nevoie de mai mult aer, deci să se aerisescă odaia.

Viermii să se hrănescă din 4 în 4 césuri, căutând a împărți frunza ast-fel, ca cea d'întâiu grămadă să fie mai mare și să se scadă pînă la a șesea.

(Va urma).

Al. Vintilescu.
Înv. Urziceni-Ialomița.

Omul și scorpia.

— Poveste —

Se dice că în vremurile de demult, forțe demult, de când minte nu se ține, omul a vroit să încerce și să numere câte vămii sînt pe lumea cea-l-altă. Așa că s'a dus la scorpie, și spuindu-î ce voiă, ea i-a făgăduit că-l va purta în spinare în totă călătoria, iar omul, să-î deă câte-o para de fie-care vamă.

Scorpia a luat pe om și l'a dus, luând pe fie-care vamă plata cuvenită de o para.

Omul, când a plecat, și-a luat cu el patru-deci și trei de parale, însă când mai aveă o vamă, cea de pe urmă, nu mai aveă nici o para. Atunci, el s'a rugat de scorpie să-l arunce afară, și îi va da și acea para de pe urmă.

Scorpia încredându-se pe vorba omului, l'a aruncat afară, iar el ca să nu mință, căci eră un om drept, a scos cuțitul de la brâu și-a tăiat de pe talpa piciorului câte o bucățică de carne și le-au aruncat în gura scorpiei.

Scorpia când a gustat din carnea omului, a ăis: «Nu știam că ai așa carne dulce, că nu mai scăpai».

D'atuncea omul nu are talpa dreptă la picioare, ci încovoiată; dar s'a și învățat minte și când mōre cine-vă îi pune patru-deci și patru de parale pe piept, că ast-fel la înviere, când o soroci Dumneđu, să aibă cu ce plăti tōte vămile.

Alex. Crist. Popescu-Spătărel.

DIN BATRÂNI

Stai departe de căruță la cincî pași, de cal la ăce pași și de elefant la o sută de pași; dar ca să te feresci de omul rău nu e depărtare care să-ți ajungă.

De-ale agriculturii.

na dintre principalele chestiuni care astăzi, — mai mult ca orîcînd, — trebuie să ne intereseze este «chestiunea agricolă.» Proverbialele cuvinte de «Țară eminentemente agricolă,» resumă tot adevărul: Avutul țării noastre se sprijină mult pe agricultură; de la dînsa depinde în mare parte starea noastră

financiară.

Probe, cari să întărescă acest adevăr, am avut, — din nenorocire, cam multe, și pot cită, — nu mai departe, — de cât pe cea din cursul anului 1899; în acel an, cu de-săvîrșire secetos, recolta fiind stricată pe tîntă linia, tristele urmări ce aũ decurs de aci, s'aũ revărsat asupra tuturor breslelor, ba chiar și finanțele statului aũ fost sdruncinate. De aceia dișeiũ că «De la agricultură atárnă în mare parte starea noastră financiară.»

Agricultura dar, merită o încordată atențiune nu numai din partea celor chemați a conduce interesele statului, ci și din partea tuturor particularilor, și cu atît mai virtos din partea agricultorilor luminați. Tîte torțele trebuiesc puse spre a pune bazele unei agriculturii sistematice. A merge înainte cu vechile sisteme de cultură, e peste putintă; o îndrumare pe calea recomandată de sciință, se impune grabnic. Contrariũ, vom fi expuși a nu mai puté duce lupta contra celor-l-alte state producătoare ce ne concureză.

Deși cam anevoe, o turmă — de pildă, — se pôte abate de pe un drum pe altul, totuși cu «voință» se abate ușor. Tot cam ast-fel s'ar puté dișe și de plugari. Pentru a-i face să apuce pe noul drum, trebuie căutat punctul de abatere. Majoritatea plugarilor fiind ómenii simpli, asupra lor trebuiesc îndreptate de-o cam dată privirile. Aceștia trebuiesc bine înarmați cu sfaturile sciinței agricole, pentru a nu mai fi ca pînă acum numai nisce adevărați sclavi ai muncii fizice. Odată ce plugarul își va îmbogăți mintea cu sfaturile sciinței, lesne vom puté croi o temelie trainică pentru agricultură, temelie care să-î asigure un viitor strălucit.

Dar, pentru a se pune sfirșit rului de pînă aci, este —

cred — absolută nevoie ca școlilor rurale să li se dea mai mult menirea de a instrui pe copiii sătenilor, întru a deveni buni agricultori practici, și a le dezvoltă gustul pentru meseria de plugar, meserie în care stă adevărata bogăție.

Apoi, ca completare, trebuiesc înșghebate nisce ferme model țărănesci, cari să represinte proprietatea mică și mijlocie. La aceste ferme (puse sub conducerea absolvenților școlilor practice de agricultură), școlarii împreună cu dascălul lor, să asiste cât mai des la diferite lucrări, pentru a se încredința și dinșii de modul cum se pun în aplicare cele ce spune «cartea» cu privire la agricultură. Mai mult chiar, n'ar strică, ca arendașii statului să fie obligați a lăsa o porțiune de teren, cu destinațiunea de a fi lucrată de școlari, în anumite ore stabilite prin programa școlară. Cu alte cuvinte, învățătura căpătată în școlă să se pue în practică.

Aceste ferme model, cum și lucrările făcute de școlari, nu numai că ar pregăti pe viitorii plugari, dar ar fi pildă și celor actuali. E de ajuns ca un plugar să vadă un lucru bun odată, ori de două ori, pentru a-l adopta. Este cunoscut, că țăranul nostru deși scie «din audite» că cutare, ori cutare lucru trebuie făcut așa, nu-l face pînă ce nu vede el cu ochii și se încredințază singur de adevăr.

Inființarea fermelor model, în număr cât se pôte mai mare, caută să fie ținta de căpetenie a celor-ce în adevăr își iubesc țara.

Să nu uităm, că pentru agricultură întocmai ca și pentru armată, trebuie să facem cele mai mari sacrificii, căci și una și alta servesc interesele Patriei: una o apără, iar alta o întreține.

Când bogatul nostru pămînt, va fi lucrat de țărani după regulile științei, el va produce însutit mai mult, pentru binele țării în general și fericirea plugarului în particular.

I. E. Mihăescu.

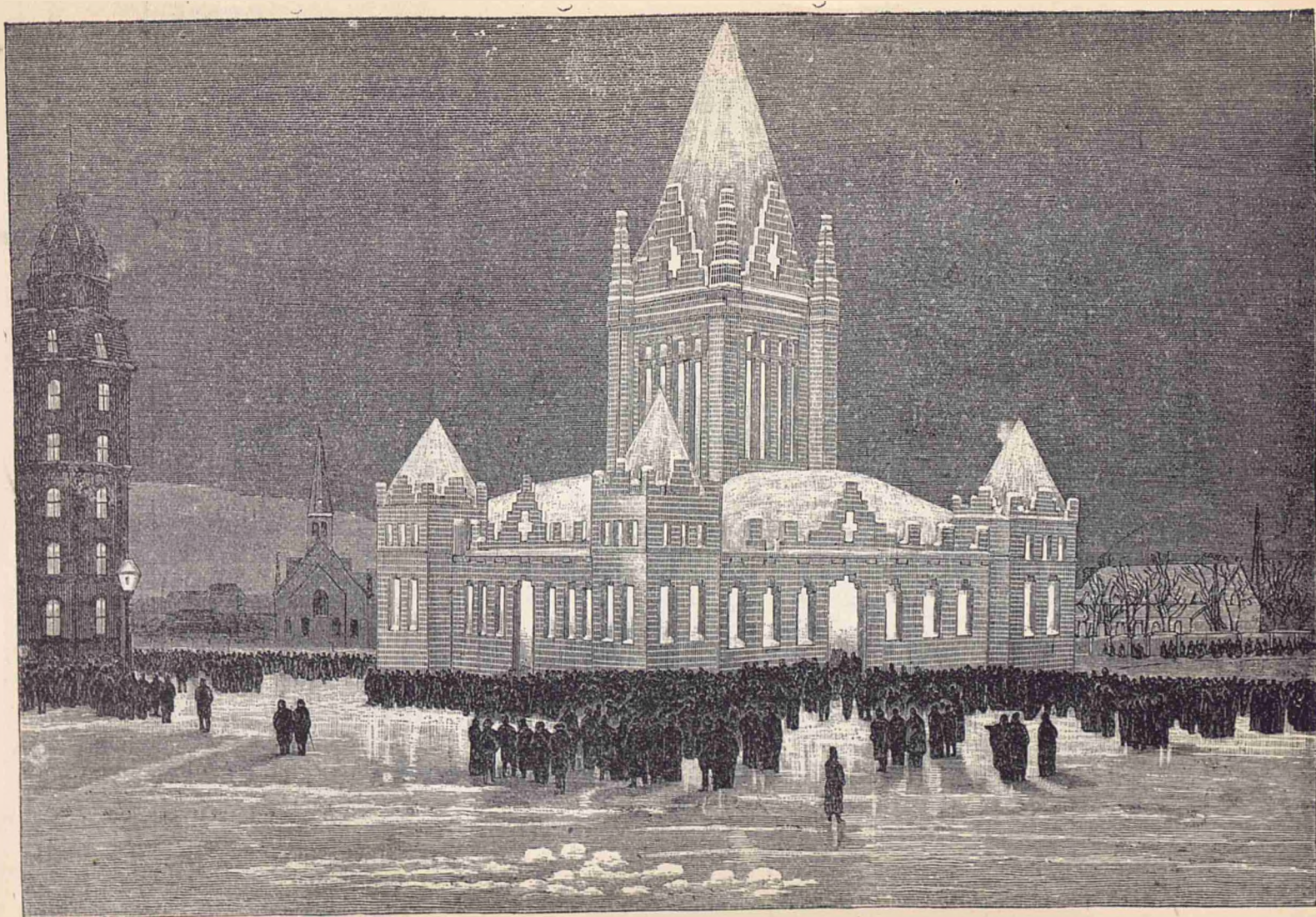
Gologanu, R.-Sărat.

O cugetare pe săptămână.

Spriijnesce pe fratele teū, care șovăesce în viață.

Un palat de gheață construit în timpul carnavalului în Montreal, oraș în Canada (America).

Cercurile culturale.

După cum este în deobște cunoscut, de cât-vă timp s'au format în fie care județ din țară cercuri culturale cu scopul foarte laudabil, de a scóte pe țaran din nepăsarea și starea înapoiată în care se găsesce.

Aceste cercuri au chemarea de a face între țărani propagande antialcoolice, de a-î îndrumă la plugărie mai bună și de a-î îndemná la îmbrățișarea industriilor, comerciului și negustoriei, rămase cu desvârșire numai pe mâinile străinilor, prin care fapt, țaranul nostru a devenit tributarul lor.

Sarcina luată de cercurile culturale este cât se póte de bună și ar fi singurul mijloc de scăpare a plugarului român, în cazul când cei în drept, adică domnii conferențiarî, ar fi la înălțimea chemării lor și ar ține cont de aceia ce dinșii povățuesc pe alții.

Dacă urmărim de aprópe acțiunea cercurilor culturale, vrënd nevrënd, trebuie să constatăm că în cele mai multe casuri, sînt departe de a-și ajunge scopul și a-și împlini sarcina luată.

Domnii conferențiarî vorbesc locuitorilor în tóte părțile despre agricultura rațională, precum îngrășarea pămîntului, pregătirea gunoiului, crescerea sistematică a vitelor; despre grădinărit și cultura albinelor, precum și despre alte lucruri într'adevăr foarte folositoare plugarului. Aceste însă tóte, din lipsă de inițiativă, pentru țaran rămân «mazere în părete.»

Conferențiarîi dau țaranului fel de fel de povețe, d-lor însă nu fac nimic din aceia ce dic. Agricultura, crescerea vitelor, grădinele etc., le sînt lor póte încă mai primitive de cât la mulți plugari. Pînă când d-nii învățatori, preoți și cei-l-alți notabili din diferite localități, nu vor începe a fi și în fapt pildă, nu-și vor face singurî gospodării model; țaranul nostru va rămânea tot nepăsător; pentru că el nu este obișnuit a face încercări. Fără pildă vie, acțiunile cercurilor culturale vor rămâne nule.

Ca să se pótă căpăta un rezultat cât se póte mai bun, ar fi de dorit că din cercurile culturale să facă parte toți slujbașii unei comune, ca toți împreună să lucreze în una și aceeași direcțiune iar autoritățile competente să cerceteze de aprópe acțiunea și isprăvile lor.

Fii dar pilduitorî, voi cei mai deștepți, căci numai atunci veți lucră temeinic și se va atinge scopul urmărit.

V. Munteanu
Domnița.

L U Ţ E R N A

ntre plantele de nutreţ, locul cel d'întăiu il ia luţerna (medicago sativa). Cultura acestei plante este cunoscută din timpurile cele mai vechi. În Ungaria, luţerna a fost cultivată mai întăiu de către preotul Samoilă Tessedik, la şcola economică din Szarvas, de unde apoi s'a lăţit peste tot locul.

Luţerna iubescce mai cu sémă pămînturile humóse şi lutóse. Ea póte să rabde şi la secetă timp mai îndelungat ca trifoiul, fiind-că rădăcinele eî străbat pînă la un metru de afund prin pămînt. Pămîntul merit culturii de luţernă trebuie să se are şi gunoiască încà de pe tómnă.

Luţerna se póte semēna saū numai singură, saū cu o plantă umbritóre, cum e ovēzul saū orzul Mai bine reuşescce dacà se sémănă cu o plantă umbritóre. În casul acesta se sémēnă mai întăiu sēmînţa plantei umbritóre şi numai după aceia cea de luţernă. Sēmēnatul se póte face din mână im-prăştiat, saū cu maşina în rînduri. La un hectar (cam 2 pogóne) se sémănă de la 25—30 chilograme sēmînţă. Cea mai bună sēmînţă de luţernă este aşà numita sãmînţă franceză.

Luţerna se folosesce mai cu sémă ca nutreţ verde, de óre-ce uscată e prea cotorósă. Când se folosesce ca nutreţ verde, se lasă mai întăiu ca să stea câte o đî cosită şi numai după aceea se dă la vite.

Cositul luţernei nu trebuie făcut tomai pe pămînt, de óre-ce atunci se usucă multă şi piere, ci mai pe d'asupra. În tótă primăvara, luţerniştea trebuie grăpată, ca să se mai rupă scórţa formată în decursul iernii. Luţerna ţine într'un pămînt 8—10 ani.

Ión Georgescu.

O nouă Societate.

În comuna urbană Urziceni, plasa Câmpul, judeţul Ialomiţa, din iniţiativa învăţătorilor Dobre Ştefănescu şi Al. Vintilescu, s'a înfiinţat societatea «Lumina» din ale cărei fonduri se întreţine cantina de la şcola din Urziceni, la care mănâncă zilnic 16 copii.

Prin luptele neobosiţilor învăţători şi a d-lui Titu Moscuna, judecător, care este şi preşedintele societăţii, s'a putut realiza pînă în present un capital de 700 lei; asemenea prin serbările şi balurile cu tom-bolă date în nenumărate rînduri, s'a putut face pentru sus đisa şcolă

un frumos mobilier, care constă din 4 catedre, 40 pupitre, 4 table pentru calcul, 2 dulapuri mari, dintre care unul pentru arhiva școlii și altul pentru păstrarea cărților bibliotecii, 12 scaune pentru clasă și cancelarie, toate instrumentele, împreună cu materialul necesar pentru cartonaj, un clopot mare pentru școală, și s'a îmbrăcat complet, de când sînt acești neobosiți învățători, peste 150 copii săraci, dându-le și cărți la începutul fie-cărui an școlar.

Cunoștințe folosite.

Tăbăcitul pieilor.

«Ceea-ce poți face tu însu-ți, nu dà la altul să-ți facă» a dis odată un om învățat. Sînt o mulțime de lucruri, pe cari unii oameni le-ar pute face singuri și cu toate acestea au luat obiceiul să le dea la alții. Intre acestea e și dubitul (tăbăcitul) peilor pentru casă.

Iată un mijloc ușor și care se poate aplică la toate felurile de piei (de epuri de casă, de câmp, lupi, vulpi, câini, pisici, miei, berbeci, etc), pentru tăbăcitul lor.

Mai întâiu spălăm bine pielea, apoi o punem în apă rece și o ținem timp de 24 de ore, pe urmă o scotem și-o radem cu un cuțit cu gura neascuțită pentru a o curăți de carne, grăsime, și fibrile rămase pe ea.

Se trece atunci la dubirea propriu disă.

Pentru o piele de mărime mijlocie luăm 6—7 litru de apă; o încăldim și turnăm în ea 500 gr. de piatră acră și 250 gr. sare de bucătărie, se lasă să se topescă și se fierbe. Când s'a răcit de poți ține mîna în'ea, se afundă pielea, se frămîntă timp de 12—15 minute și se lasă acolo 48 de ore.

Pe urmă se scote, se reîncăldesce dubiala și se afundă din nouă pielea, se frămîntă iarăși timp de 10 minute și se lasă alte 48 de ore. Acum pielea e tăbăcită.

Se scote din dubială și se întinde la umbră, cu pîrul în jos pe prăjini rotunde, fără cîjă și netede pentru a se usca încet.

Cînd este pe jumătate uscată, o întindem de două ori pe di în toate sensurile pînă ce se usucă cu totul și devine albă și flexibilă.

Mai rămîne acum de scos usucul (grăsimea) din pîr; pentru acesta pielea este însinsă pe o scîndură, se cerne pe ea cenușă

de lemn, se presară pe pîr și se lasă ast-fel 24 de ore. Cenușa se scutură bătînd pielea cu o vargă. Pîrul se piep-tănă apoi cu îngrijire în sensul în care este îndreptat.

În fine, pîile sînt puse unele peste altele pîr la pîr pentru a le păstră—dacă nu sînt vindute sau dacă nu sînt întrebuintate îndată, făcînd din ele blănuri pentru casă.

P. G. Salviu.
Smulț-Covurlui.

Pe un sloi de ghiață.

dramă teribilă s'a pretrecut zilele trecute în canalul Zuyderzée.

Patru locuitori din Wieringen, patinînd către largul canalului, ghiața se desfăcî de la țîrm și porni spre mare, dusă de curent. Ceî patru omeni au început să strige după ajutor.

Sloiul ajungînd în dreptul orașelor Oesterland Der Oiner, măi mulți pescari i-au auđit și au pus luntrele pe apă. Dar, tôte încercările lor au fost zadarnice, pentru că nu eră cu puțință să se apropie cine-vă de sloiul acela mare, din cauza altor sloi, cari curgeau și ei și amenințau în tot momentul să rupă bărcile. Pe lîngă acest pericol, venind și nóptea, nimeni nu măi aveă curagiul să cerce a scăpă de la mórte pe cei patru nenorociți, cari țipau cerînd ajutor.

S'a înserat de tot și sloiul de ghiață și-a urmat cursul, ducînd cu el spre largul mării, pe cei patru nefericiți.

Timp de șapte zile nu s'a măi sciut nimic de sórtă lor când într'o dimineță, nisce pescari cari se aflau pe mare aprópe de Harlingen, au vėduț pe un sloi patru forme nedistinse pe cari le-au luat drept păsări; ei ar fi putut să se urce pe sloiul de ghiață, dar n'au sciut că sînt omeni. Abia după câte-vă ore au aflat de nenorocirea care se întâmplase celor patru omeni. Eră însă prea tårdiū; sloiul dispăruse în largul mării și cât se vedeă în zare nu se distingeă de cât miî de sloi plutind pe întinsa mare. Se crede că cei patru nenorociți, au murit de frig și sóme și că atunci când au fost vėduți de pescarii din Harlingen, ei erau morți, căci alt-fel ar fi strigat după ajutor.

Rugăm pe domniî abonați al căror abonament expiră la 30 Martie curent, să se grăbescă a trimite costul abonamentului pentru viitor, de ore-ce după cum am anunțat deja, se va suspendă trimiterea revistei celor ce nu achită abonamentele la vreme. Măsura e pentru toți și nu putem face excepție cu nimeni.

Administrația.

Conferințe populare.

Duminică 28 Ianuarie 1901 în comuna Mălini (Suceva) s'a ținut o frumoasă conferință populară. D-l Șef Silvicultor A. Candale a deschis ședința arătând scopul înființării societăților culturale. A trecut apoi la chestiuni agricole; recomandând locuitorilor să facă grădini de zarzavaturi și să gunoiască pământul, le-a făgăduit că li se va da gratuit semințe bune și alese. Aceste semințe se vor cumpăra din fondurile societății culturale din Mălini, ai cărei membrii și-au dat dinainte aprobarea spre acest scop.

D-l Inginer G. I. Niculescu își desvoltă conferința cu subiect anti-alcoolic.

În introducere, conferențiarul după ce exprimă câte-vă cuvinte de laudă, domnului Ion Kalinderu, inițiatorul înființării societății, d-lui Candale pentru interesul ce pune și în fine membrilor corpului didactic în genere, trece la chestiune, arătând relele ce produce alcoolul, face comparațiunea și raportul de tărie al spirtoselor în genere, recomandând în măsura cuvenită numai vinul și berea, descrie în colorii vii decadența fizică și morală a bețivilor, servindu-se de tablouri cu mai multe tipuri ale acestora, arată limita extremă și grozavele urmări ale beției, ca: stricarea bunelor relațiuni între soți, slăbiciunea și moliciunea fizică a lor și prin ei a copiilor lor, pornirile rele și îndrumările către furturi, hoții, crime etc. degradarea morală și materială, lipsa de vitalitate și sleirea forțelor, care-i pun în stare a nu mai putea munci cu vlagă, comparând în acest scop un grup de lucrători nebețivi într'un anumit timp, cu un altul bețiv și deducând sporul celor dintâi față cu cei din urmă, — mortalitatea mai cu sēmă între copii la cazuri de epidemii etc. Aduce mai multe exemple luate din viața de toate zilele între săteni, și din scrieri ale specialiștilor în materie, citind bucăți interesante din care locuitorii au putut vedea cum se întâmplă felurite accidente mortale chiar, celor ce n'au măsură la băutura.

Distrugerea ploșnițelor.

Un mijloc din cele mai bune pentru distrugerea acestor insecte neplăcute este amoniacul (se găsește la toate spițăriile). El străbate prin cele mai mici crepături. Cine-va n'are de cât să așeze farfurii pline cu amoniac în odaia unde se găsesc ploșnițele (păduchii de lemn), pe urmă se închide camera cu îngrijire, lăsând-o așa câte-vă zile. După aceea se deschid ușele și ferestrele pentru a se premeni aerul. Ploșnițele nu resistă acestui tratament. Dacă sint mai multe odăi contaminate, se repetă operațiunea pentru fie-care din ele.

Calendarul Legumelor.

Felul legumelor	Timpul semănatului	Felul cum se sîmînă	Depărta-rea dintre cuiburi	Depărta-rea dintre rînduri	Felul pămîntului	Ingrijirea ce o cere
Fasole	Martie și Aprilie	Cuiburi de 4-6 bobe pu-țin depărt	40 c. m. (2 palme)	50 c. m. (2 palme jumătate)	bun, ușor, bine mărunțit.	Udătură potrivită; prășilă cînd dă căte-vă frunze; Se mușorește înainte de flóre.
Mazăre	Martie	Cuiburi	40 c. m.	50 c. m.	bine ingrășat și mărunțit	Nu cere udătură. Se pôte ciupi virful cînd e în flóre.
Bob	Martie	Cuiburi	35-40 c. m.	50 c. m.	bine ingrășat și mărunțit	Se prășește cînd e de 15 c. m. (o schiöpă). Cînd e în flóre, se ciupestă virful.
Cartofi	15 Martie—Maiu	Cuiburi de 15 c. m. (oschiöpă) adâncime	50 c. m.	60 c. m.	Orice păm. săpat adînc. Mai bun nisipos.	Se udă. Se prășește cînd e de o palmă. La flóre se mușorește
Varză de iarnă	15 Maiu	Din răsad	30 c. m. (o palmă și jumăt.)	30 c. m.	Mărunțit gunoiu bine putredit.	Udătură multă, prășilă
Pătlăgele roșii	20 Martie	Din răsad	60 c. m. (un pas)	60 c. m.	bun	Sore, udătură desă. Se lasă 4 ramuri, cu cîte 4 buchete de flori fie-care.
Pătlăgele vinete	Martie	Din răsad	40-50 c. m.	40-50 c. m.	bun	Sore, udătură desă. Se ciupestă virfurile ca să crească fructele.
Castraveți	Aprilie	Cuiburi din sem. sau răsad	1,20 m. (2 pași)	E mai bine pe o singură linie.	gunoit	Udătură desă. Cînd a dat 5-6 frunze, se ciupestă ca să se rămurze. Se ciupestă virful, lăsînd 12 fructe.
Dovlecei	Aprilie	Cuiburi din sem. sau răsad	1,50 m. (3 pași)	E mai bine pe o singură linie	gunoit	Ca la castraveți
Cepă	Martie	Din arpa-ge sau sîmînță	15 c. m. (8 degete)	30 c. m. (o palmă)	Ingrășat cu un an înainte mărunțit.	Se udă rar. Foile se calcă spre a crește căpătina
Usturoiu	Martie	Din căței de ustur.	12-15 c. m.	25 c. m.	Orice pămînt	Una sau două prășile. Foile se înodă spre a crește căpătina
Morcovi	Martie-Iunie, după soi	rînduri	15 c. m. (8 degete)	15 c. m.	Ușor, săpat adînc, gunoit cu un an înainte.	Se prășește; se răresce cînd e de 20 c. m. (o schiöpă)
Ardei	Martie	Răsad	40-50 c. m.	40-50 c. m.		Udătură desă.
Pătrunjel	Martie—Sept.	Din sîmînță, în rînduri sau arunc.			bun, săpat adînc	Tânjesce la frig, peste iarnă, peste el puține pae.
Ridichi	de lună de iarnă	Febr.—Oct. din 15 în 15 zile Mai—Iun.	pe marg. brazdelor rînduri	10 c. m. 15 c. m.	ori-ce pămînt argilos	Plivit și udat des pe călduri. Se culeg înainte de a crește deplin

Primăvara.

Gunoii pentru florile din vase.

Cel mai bun gunoiu pentru florile din vase, este cel de vacă și ôie. Dar fiind-că aceste gunoie nu se prea amestecă curînd cu pămîntul și pe lingă acesta mai răspîndesc și un miros neplăcut, ba pot lăți întru cât-vă și necurățenie în casă, s'a aflat un mijloc mai practic de gunoire, prin topirea numitelor gunoie în apă cevă călduță. Iată cum: Se ia anume un vas cu apă, în care se pune gunoiul trebuitor într'o corfiță desă, sau într'o cărpă, unde se lasă pînă când se topesce bine. Cu apa aceea apoi se udă florile, ca și cu cea din fântână sau din riu. Pentru-ca topitul să se facă mai repede, se mișcă mereu gunoiul din corfă sau cărpă, pînă când rămân în acelea numai părțile mai tari, cari nu se pot topi (disolva).

UN RĂSPUNS

Sintem întrebați: care ar fi sămînța de iarbă, care semănată primăvara în grâu, orz, sau ověz, ar pute tòmna să se cosescă și după ea să se semene grâu?

Răspundem: nici una.

Numai sămînțele de trifoiu și de lucernă se pót semena primăvara în grâu, orz sau ověz. Dar aceste plante nu se pot cosi de cât în anul al 2-lea și anume: trifoiul se pôte cosi odată ca fin și odată ca otavă; pe când lucerna pôte ocupa locul 10 și chiar 15 ani dacă este bine îngrijită.

DE LA SATE

D-l Sfehan Dragomirescu și soția sa Ralița, din comuna Potlogi, dărînd bisericeii din acea comună, douē sfite frumoșe, li se exprimă mulțumiri publice din partea preoților Sachelarie N. Mihăilescu și D. Sorescu.

D-l învățator I Vurtejanu din comuna Comana, Vlașea, aduce mulțumiri d-lor Christache Papadopol, M. I. Dumitrescu, C. Uța, N. Mirea, N. Drăgănescu, I. Dumitrescu, Dr. Anghel M. Ionescu și N. Bedergiu, pentru interesul ce pörtă școlei din acea comună.

Un locuitor din satul Moșna, Fălciu, întorcându-se de la tîrgul Drănceni, unde vindu-se porumb împreună cu alți trei tovarăși și fiind atins de beție, a cădüt din car, găsindu-se înghețat tocmai după patru zile. Iată consecințele alcoolului!

În comuna Ponorole, Mehedinți, s'a dat douē serbări școlare în zilele de 4 și 10 Februarie a. c., pentru a se cumpără lucruri trebuincioșe școlei. Venitul serbărilor a fost de 100 lei. La succesul material și moral a contribuit și d. N. Lungulescu învăț în Mărășesci, care a luat parte împreună cu un număr de școlari de ai sêi.

Pentru ajuțarea elevilor săraci, s'a dat o serbare școlară în comuna Cristești, Botoșani, în ziua de 28 Ianuarie a. c. Succesul material și moral a fost satisfăcător. Școlarii, sub conducerea învățătorilor Ión Iordăchescu, C. Iordăchescu și a învățătoarei Ecat. Carabioschi, au cântat mai multe bucăți patriotice și naționale. A luat parte și d-l fost revisor școlar N. Ursoiu, cu notabilii comunei, cum și un numeros public din împrejurimi și din Botoșani.

La 23 Ianuarie a. c., s'a dat o serbare școlară în comuna Jugur, Muscel. S'a jucat de elevi piesele: «De necaz», «Ce face dracu» și «Ce face beția. Asemenea dialogul «Datoria de a fi soldat» din No. 1 anul IV, al revistei «Albina», care a reușit de minune.

Cronica Săptămâni.

— A. A. L. L. Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria, împreună cu micii principși, au plecat în străinătate.

Altețele Lor s'au stabilit la Nissa, unde vor sta timp de o lună.

— D-l Em Balaban, diplomat al școlii de poduri și șosele din Paris, inginer șef clasa I, a fost numit director general al poștelor și telegrafelor.

D-l Gh. Costescu, director de școală primară în capitală, a fost numit revisor școlar al județului Teleorman.

— D-l Protopopescu, revisor școlar al județului Constanța, a fost trecut în aceeași calitate la județul Ialomița.

— D-l Vartolaș, revisor școlar al județului Fălciu, a fost trecut în aceeași calitate la Constanța.

— D-l N. Ionescu, institutor la Iași, a fost numit revisor școlar al județului Huși.

— D-l Sachelarescu, directorul școlii Trei-Ierachi din Iași, a fost numit revisor școlar al județului Iași.

— Ministerul de resbel publică următoarea hotărîre cu privire la taxele militare ce au de plătit tinerii scutiți, dispensați și amânați de serviciul militar:

«Scutiți, dispensați și amânați, trecuți de comisiunile de revizuire ale anului 1900 pe tabelele taxelor militare, vor avea dreptul de scutire, dispensă sau amânare pentru 1900, numai dacă vor plăti taxele la cari sînt supuși, cel mai tîrziu pînă la 1 Maiu a. c.

«Celor cari nu vor face plățile pînă la această dată, li se vor aplica dispozițiunile art. 84 din legea de recrutare, și vor fi încorporați în armata permanentă pentru a face termenul legal sub arme, plus un an».

— La Iași, s'a făcut cu deosebită pompă, înmormîntarea regretatului profesor universitar din localitate G. Al. Urechia.

Serviciul funebru a fost oficiat, la locuința repausatului de P. S. S. Arhiereul Conon Arămescu Donici.

— O companie engleză de navigațiune a înființat o linie directă de la Constanța pînă în America. Vapórele societății vor duce pasageri și mărfuri.

Drumul pe apă va fi: Constanța, Halifax, Quebec, Montréal, Now-York etc.

Societatea pórta numele de Atlantica Română.

Primul vapor al societăței va sosi la Constanța pe la începutul lui Maiu.

Linia acésta va avea mare succes, căci transportul pînă în America fiind mai eftin de cât de la Hamburg, toți emigranții din Ungaria, Austria, etc., se vor imbarcă de acum înainte la Constanța.

— A încetat din viață V. Maniu, membru al Academiei Române, fost prim-președinte al Curții de apel din Iași, deputat, senator în mai multe rînduri. El luase parte la tóte întâmplările mari din viața

poporul român, în a 2-a jumătate a vîcului XIX. Prin mórtea sa, țara pierde încă pe unul din buni și iubitorii ei fii.

— Societatea «Tinerimea Română» va ține anul acesta al 18-lea concurs de studii și al 7-lea de lucru manual, între elevii învățămîntului primar urban și rural din țară. Va ține de asemenea al 3-lea concurs asupra limbei române și al 6-lea concurs asupra desemnului după natură, între toți elevii și elevele celor 7 clase secundare din tótă țara. Afară de acestea, pentru a doua óră va ține concurs de gimnastică, între elevii cursului primar și secundar din Capitală.

Concursurile vor începe la 29 Aprilie și vor continua în tóte zilele de sêrbători din luna Maiu pînă la 13 inclusiv, de la orele 8—12 a. m. și 3—7 p. m., în localul școlei primare comunală «C. A. Roseti», din strada Clementei, în sálile liceului «Sf. Sava» și în grădina Cișmegiú.

Concursul de limba română și desemn după natură, va avé loc în ziua de 6 Maiu, iar concursul de gimnastică se va ține în ziua de 20 Maiu în grădina Cișmegiú. Cei-ce reușesc vor obține premii.

— Direcțiunea generală a serviciului sanitar, a fost incunosciintată că zilele trecute d. dr. general rus Tomici, inspectând orașul Ismail, a descoperit trei bolnavi de lepră, în mahalaua Malvoska.

Generalul a dat ordin ca pe vechile întărituri ale orașului să se construiască nisce barace speciale, în cari să fie internați leproși.

Aceste barace sînt situate la 2 și jum. kilom. depărtare de oraș.

— Postitorul Succu, care s'a legat să stea nemâncat 30 de zile, închis într'o odăiță, întrerupe încercarea sa după 20 de zile de postire. În acest timp el a scădut cu 8 kgr. și 800 gr. La eșirea din odăiță va face asalturi de arme cu mai mulți maieștri; spre a arătă că puterile sale nu i-au scădut de fel.

— S-tul Sinod al Rusiei, în înțelegere cu P. S. Iacov, episcopul Basarabiei, a hotărât ca în bisericile din Basarabia să se dea cărți românesce, tipărite cu litere cirilice.

Pentru editarea acestor cărți bisericesce s'a instituit o comisiune de patru censori români, aleși din clerul basarabén.

Măsura e motivată de constatarea făcută, că simțul religios slăbesce în popor din pricina nepriceperei liturgiei, care se oficiază pînă acum în limba rusescă.

— Cu privire la rêsboiul anglo-boer, se spune că înțelegerea între lordul Kitchener și generalul boer Botha asupra păcii urmăze un curs mulțumitor.

Generalul Botha cere ertarea tuturor, întindându-se și asupra președintelui Stejn și a generalului De Wet și drepturi pentru republicele Transvaal și Orange. Lordul Kitchener ar cere supunerea fără condiții; Boerii totuși ar avé asigurarea că administrația militară va fi repede înlocuită prin administrație civilă.

— Fie din pricina acestei înțelegeri, fie din a ploilor cari cad mereu, trupele engleze și-au întrerupt mișcările.

— Trupele generalului boer De Wet s'au împărțit în mici companii

— La Capetown, ciurma ia întindere. S'a'u ivit și se ivesc mereti casuri noi. Printre cei atinși sînt și Europeni.

— Se scrie din Londra că nu s'a ajuns la nici o înțelegere de pace între Englezii și Boerii. Guvernul englez e hotărât acum să urmeze înainte cu războiul, pînă cînd Boerii vor fi supuși cu totul.

— Lordul Kitchener telegrafiază că colóna Babington a atacat 1.500 boerii, comandați de generalul Delarey, lingă Wenterdorp; ea i-a bătut și-i urmăresce. A luat 9 tunuri, un mare număr de munițiuni, puscii și câte-vă care. 140 de boerii au fost făcuți prizonieri. Mulți boerii au fost uciși și răniți. Pierderile Englezilor sînt puțin însemnate.

BIBLIOGRAFII

Au apărut:

Șarlatanii și Medicina.—Otrăvurile.—Remediile secrete.—Specialitățile farmaceutice.

Lucrare făcută sub direcția Comitetului Societății farmaciștilor din România. Se găsește în deposit la farmacia A. Petra, calea Victoriei, vis-a vis de pașagiul Român, București. Prețul 0,50 bani.

* * *

Beția cu leac. Piesă în 5 acte în scopul combaterii alcoolismului de Matei E. Mihăescu, Dirigintele școlii din com. Gologanu, R.-Sărat. Prețul 0,35 bani la autor.

* * *

O carieră filologică de Lazăr Șăineanu, dr. în litere. Prețul 2 lei, la librăria Storek București.

* * *

Practica lucrului manual, de N. I. Ghinescu, învățător, Jugur-Muscel. Prețul 20 bani.

MULȚUMIRI

Sub-semnatul, aduc vii mulțumiri domnilor: Gh. Arghirescu, I. Eniu, I. Gavrilovici, Iancu Ghempovici, I. Florian, Gh. Neculau, C. Giosanu, N. Plăcintă, C. Calmuschi, Șt. Ciornei, G. I. Niculescu, E. Dimitreasa, V. Lovinescu, I. Dolejan, Gh. Simionescu și Părintele Arhimandrit Ghelasie, cari au bine-voit a contribui cu suma de *doi-spre-dece* lei, cu cari s'a cumpărat o mașină pentru tunsul elevilor școlii.

George D. Papadopol.
Dir. șc. Mălini, Suceva.

VEȘTIMINTE PREOTESCI, Industrie Națională, aprobate și medaliate. Lănișă cu fir 120 lei costumul complet. Anastasia Preotul Bărsănescu, Gighera, Doljiu.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE

Se aduce la cunoștință că în ziua de 23 Martie a. c., se va ține licitațiune publică în pretoriul acestui Minister din strada Diaconeselor, pentru arendarea fâneței și pomilor roditori de pe locul viran situat între cheiul Dâmboviței și strada Carol Davila.

Condițiunile pentru arendare sînt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 255, din 15/28 Februarie 1901.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, în București, strada Verde No. 7.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Române.—Vice președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, senator.—Administrator și casier, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor Universitar.—Secretar, Const. Banu, profesor secundar.—Membrii, I. Dimitrescu Procop., fost senator și locțiitor de Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar, administrator al Casei Școlilor; Petru Gârboviceanu, fost deputat, director al Școlii Normale a Societății pentru învățătura poporului român; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar.—Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor, fost revisor școlar,*

Membri înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Niculescu D., învăț. (Dănicei, Argeș), lei 1; Marinescu M. St., învăț. Vitomiresci (Argeș), lei 1; Ghițescu Gr. D., învăț. (Bălcesci, Argeș), lei 1; Iliescu Minea, învăț. (Stoilești, Argeș), lei 1; Ionescu T. C., învățator (Tg. Pașcani, Suc), lei 1; Vlăhuță Al. (București), lei 20; Pandelescu Gr. (Produlesci, Dămb.), lei 1; Isvoranu I., (Isvorele, Mehed. lei 2; Nițulescu Gh. S., învăț. (Zlătăreii, Vilc.), lei 1; Dr. Bogdan D. G., medic (Iași), lei 2; Spacu L., funcț. (Iași), lei 4; Cantacuzino M. B., magistrat (Iași), lei 5; Grigoriu M., magistrat (Iași), lei 4; Gavrilescu I., (Iași), lei 4; Colonel Porfiriu D., (Iași), lei 2; Leonescu N. V., magistrat (Iași), lei 2; Vrânceanu I. I., magistrat (Iași), lei 2; Vlădoianu Corvin Preot (Boșotenii, R-ți), lei 1; Carpați Grațian Pr. (Cleja, Bacău), lei 2; Mihăilescu D., învăț. (Cleja, Bacău), lei 2; Eftușescu Elena, învăț. (Heleșteni, Roman), lei 2; Eftușescu Gg. învăț. (Heleșteni), lei 2; Popescu Elena I., învăț. (Atârnați, Teleorman), lei 4; Baciut A., învăț. (Măstăcani, Neamț), lei 1; Davidescu Florian, șeful regiei Segarcea (Dolj), lei 10; Candiani I. A., silvicultor (Segarcea), lei 5; Precup A., silvicultor (Segarcea, Dolj), lei 4; Ploșorénu I., căpitan (Măcesci, Dolj), lei 3; Rădulescu D., șef de cultură, (Segarcea, Dolj), lei 3; Beccu B. Comptabil (Segarcea), lei 2; Popescu Paul, învăț. (Segarcea), lei 1; Popescu D., șef de cultură (Segarcea), lei 2; Comârzan S. Gr., șef cultură (Segarcea), lei 2; Enculescu, C., șef cultură (Segarcea), lei 2; Gogulescu Th., adj. compt (Segarcea), lei 2; Wagner A., grădinnr (Segarcea), lei 1; Palitza T, lemnar (Segarcea), lei 1; Gheorghiu C. C., șef cultură (Segarcea), lei 2; Berger I., mecanic (Segarcea), lei 2; Creițar E., mecanic adj (Segarcea), lei 2; Ionescu T., morar (Segarcea), lei 2; Florian D. D., învăț. (Bălcesci, Dolj), lei 2; Stoenescu N., magasiner (Segarcea), lei 1.

(Va urma în No. viitor).

Arbori și Arbuști roditori, floriferi și de umbrire

DE LA

Pepiniera C. C. Datculescu din Slobozia-Galbenu
(jud. R.-Sărat).

30 HECTARE DE CULTURĂ SPECIALĂ

Catalogul împreună cu modul d'a se planta. se trimete la cerere adresată
Magasinului Datculescu 117 Victoriei, București.

PORUMBURI
Ovăsurii albe
„ negre
Vaci și tauri
de reproducție.

*

Semințe de cereale selecționate

ȘI

ALTE PRODUSE

DE LA

Ferma lui C. C. DATCULESCU din
Slobozia-Galbenu.

LUZERNA de
Provence
G A Z O N
Amestec furager
de cosit și
pășcut mai mulți
ani.

*

*Expedițiunile se fac franco vagon Gara Făureș pentru Muntenia, iar
prin R.-Sărat pentru Moldova, în saci cu plumbul de garanție al Fermei.
Dacă nu se trimet saci, se pun nozi, mușama, cu adaos de 1 leu, cari
devin proprietatea cumpărătorului. Costul se plătesce la comandă.*

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic
și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95 13,95

» » facon Klappe, 15,95

» » pentru d-nișofit. 14,95, 13,95

» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

» chevr. cu elastic. 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » beseturi, 14,95, 13,95

» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95

» » nasturi, 14,95, 13,95

» » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

» » franțuzesc, 12,95

» color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

» piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95

» color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

» fete 6,95, 5,95, 4,95

» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi în
călțăminte bună și cu prețuri fabuloase de
eftine.

Magasinul la toate Sezoanele lângă Poliția.
București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistelor vor avea un scădemint de 5%
din prețurile însemnate, prezentând couponul.